

2. *Anmeldelsespligt og Pligt til at give Elektricitetskommissionen Adgang til Anlæggene*, Lovforslagets § 1 b og Reglementets §§ 2 og 4. Man har ikke anset det for nødvendigt at sætte alle herhenhørende Anlæg under offentligt Tilsyn, men bl. a. under Hensyn til, at de i Reglementet truffne Sikkerhedsbestemmelser saa godt som alle ere af den Natur, at Politiet ikke vil være i Stand til at have noget virkeligt Indseende med, hvor vidt de overholdes, vil det være nødvendigt, at give Elektricitetskommissionen, hvem denne Opgave naturlig tilfalder, dels en Oversigt over alle bestaaende Anlæg og dels Adgang til, naar Anledning dertil findes, at tage dem i Øjesyn og indhente nærmere Oplysning. Den i Reglementets § 4. foreskrevne Anmeldelse vil derhos faa den Betydning, at den danner Grundlaget for Bedømmelsen af, hvor vidt der er Grund til at underkaste Anlægget offentligt Tilsyn.

3. *Offentligt Tilsyn med særlig farlige Anlæg*, Lovforslagets § 1 c og Reglementets § 3, jfr. § 4, sidste Stk. At Anlæg, der medføre særlig Fare for Menneskeliv, bør være underkastede offentligt Tilsyn, behøver formentlig ingen nærmere Begrundelse. Vanskeligheden ligger kun i at bestemme, hvornaar saadan særlig Fare er til Stede; i saa Henseende har man ment foreløbig at kunne blive staaende ved Højspændingsanlæg, jfr. Definitionen heraf i Reglementets § 1, og Lavspændingsanlæg i saadanne Rum, i hvilke der enten kan opstaa Eksplosionsfare, eller hvor der er stærk eller godt ledende Fugtighed; men det er ikke paa nogen Maade udelukket, at nye Arter af Anlæg eller nye Driftsmaader senere kunne opstaa, ved hvilke Faren er lige saa stor; Reglementets Bestemmelser maa da ændres overensstemmende dermed.

Afgørelsen af, om det enkelte Anlæg falder ind under de ved Lov og Reglement som særlig farlige betegnede Anlæg, maa henlægges til Elektricitetskommissionen, der alene sidder inde med tilstrækkelig Sagkundskab til at foretage Bedømmelsen; man har dog ment at burde aabne Anlæggets Indehaver Adgang til indenfor en vis Frist at indanke Kommissionens Kendelse for Ministeriet for offentlige Arbejder, se Reglementets § 4, sidste Stk.

Angaaende det offentlige Tilsyns Omfang og Beskaffenhed vilde det i og for sig være naturligt at træffe de nærmere Bestemmelser i Reglementet, og dette bør formentlig ogsaa senere ske. For Tiden findes der imidlertid, saa vidt vides, i hele Landet kun højst et Par Anlæg, ved hvilke der i Henhold til Reglementets § 3 kan blive Tale om Tilsyn, og det maa da meget anbefales, at man foreløbig lader Elektricitetskommissionen ordne Tilsynet i saadanne Tilfælde, medens almindelige fælles Regler først gives, naar flere Tilsyn underkastede Anlæg ere opstaaede, og nogen Erfaring er indvunden.

4. *Paatale og Straf*, Lovens § 1 d og Reglementets § 19. De herom foreslaaede Bestemmelser trænge formentlig efter det foran bemærkede ikke til nogen nærmere Begrundelse; man har anset det for overflødigt udtrykkelig at udtale det selvfølgelig, at hvis en Overtrædelse af Reglementet tillige indeholder en Forbrydelse, bliver den derfor i Straffelovgivningen foreskrevne Straf at anvende.

ad § 2.

Det er nødvendigt, at der stilles sagkyndig Bistand til Raadighed for Administrationen til Udfærdigelse af de i den foregaaende § omhandlede Bestemmelser. Saadan Bistand vil formentlig bedst kunne ydes af en Kommission, bestaaende af et mindre Antal Medlemmer. Kommissionen maa være permanent, da den ikke blot skal bistaa ved den første Udfærdigelse eller ved de senere Ændringer i Reglementet, hvortil Ministeriet maatte tage Initiativet, men navnlig ogsaa i Kraft af sin Sagkundskab skulde